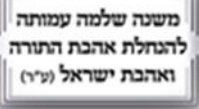

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת
הגה"ק רבי צבי בהג"ר יעקב יצחק באכטינש זצ"ל
הרה"ק רבי אליעזר ליפער בהרה"ק ר' אברהם אשכנזי זצ"ל
הרבנית יחד אסתר ינובסקי ע"ה

משנה י'

רבינו עובדיה מברטנא
כדי שיצולו - כמאכל בן דרוסאי, והוא שליש בשול, ובכך הוא ראוי לאכילה, ותו ליבא למיגזר שמא יחתה בגחלים.
חררה - עוגת רצפים.
שיקרמו - תחילת אפיה עושין כמו קרום.
פניה - שהם כלפי אויר התנור.
כדי שיקרום התחתון - המדובק לחרש התנור, דהוא נאפה תחלה קודם שיקרמו הפנים שכלפי אויר התנור, ובהכי סגי. ואין הלכה כרבי אליעזר.

אין צולין בשר, בצל וביצה בערב שבת, אלא כשיש שיעור זמן כזה **כדי שיצולו מבעוד יום** כלומר שיספיקו להיצלות עוד לפני השבת בשיעור הראוי לאכילה*. ובגמרא מבואר ששיעור הצליה שצריך להיות עוד לפני השבת הוא לפחות שיהיה כמאכל בן דרוסאי, שהיה ליסטים והיה מבשל את תבשיליו רק שליש בישול (כיוון שהיה ממהר לברוח), ולכן צריך שיהיו הדברים צלויים לפחות שליש בישול מבעוד יום, ויש סוברים שיש צורך שיהיו צלויים חצי בישול. **אין נותנין פת לתנור עם חשכה** סמוך לחשכה, **ולא חררה** עוגה הנאפית על גבי גחלים, כלומר ואין מניחים חררה **על גבי גחלים** סמוך לחשכה, **אלא** כשיש שיעור זמן כזה **כדי שיקרמו פניה מבעוד יום** כלומר שיעלה עליהם קרום האפיה עוד לפני השבת, שאם לא כן אסור, גזירה שמא יחתה בגחלים כדי למהר את האפיה. **רבי אליעזר אומר: כדי שיקרום התחתון שלה** כלומר לדעת רבי אליעזר יש צורך שצד הפת הדבוק לדפנות התנור, וצד החררה שעל האש יעלה קרום. ואילו לדעת חכמים יש צורך שדווקא הצד שאינו סמוך למקור האש הוא זה שיעלה קרום מבעוד יום.

*וכבר למדנו שבמקום שיש חשש שמא יחתה בגחלים אף לדעת בית הלל אסור להתחיל במלאכה בערב שבת שתהא הולכת ונגמרת מאליה בשבת, וזהו מה ששנינו כאן, 'אין צולים בשר בצל וביצה' אף לדעת בית הלל, אלא כדי שיצולו מבעוד יום ויהיו ראויים לאכילה, ששוב אין חוששים שמא יחתה בגחלים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה י"א

רבינו עובדיה מברטנא

משלשלין את הפסח – התנורים שלהן פיהן למעלה, ומורידין הצלי לתוכו, להכי תני משלשלין.

עם חשיכה – ואע"ג דבעלמא אין צולין כדאמרן, הכא שרי, דבני חבורה זריזין הן, ומדברי אהודי ולא אתו לחתויי בגזלים.

ומאחיזין את האור – מעט, בעצים של מדורת בית המוקד, ולא חיישינן שמא יבואו הכהנים להבעירה משתחשך דכהנים זריזין הן.

בית המוקד – לשכה גדולה היתה בעזרה שמסיקין בה מדורה תמיד, והכהנים מתחממים שם, לפי שהולכים יחפים על הרצפה של שיש.

ובגבולין – צריך האדם להבעיר מדורתו מבעוד יום כדי שתאחז האור ברובה. וכמה ברובה? כדי שתהא שלהבה עולה מאליה, ואינה צריכה לקסמין דקין תחתיה להבעירה.

אף בפרומין כל שהוא – כי היכי דבמדורת בית המוקד מקילינן בבית המוקד לכהנים, כמו כן במדורת פחמים מקילינן לכל אדם, ואין צריך להאחז בהן האור אלא כל שהוא, דאין דרכה להיות כבה והולכת ולא אתו לחתויי בהו. והלכה כרבי יהודה דליכא מאן דפליג עליה.

משלשלין את הפסח בתנור עם חשיכה בזמן המשנה התנורים היו עשויים כעין סיר גדול שפתחו הוא למעלה, ומורידים לתוכו את הבשר לצלייה, וזהו מה שכתבה המשנה 'משלשלין את הפסח בתנור' כלומר שאם ערב פסח חל להיות בערב שבת, מותר להוריד את בשר קרבן פסח, בשיפוד התחוב בו, לתוך פיו של התנור, אפילו סמוך לחשיכה, כי שיהא נצלה והולך משתחשך, לפי שבני החבורה הנמנים על הפסח זריזים הם, ויזכירו זה לה ששבת היום, ולכן אין חוששים שמא יבואו לחתות בגחלים כדי להחיש את צליית הפסח, **ומאחיזין את האור** בעצים, כלומר שמציתים מעט אש בערב שבת עם חשיכה **במדורת בית המוקד** במדורת אש שהיתה יוקדת תמיד בלשכה שבעזרה, שנקראת 'בית המוקד' לפי שהכהנים היו מתהלכים יחפים על הריצפה של שיש והיו מתחממים שם כנגד המדורה, ובאה המשנה ללמד, שהואיל והכהנים זריזים הן, אין חוששים שמא יבואו לחתות בגחלים בשבת, ולכן מותר להם להצית מעט אש במדורה כדי שתלך האש ותאחז ברוב המדורה משתחשך. **ובגבולין** אבל מחוץ למקדש, אין מדליקין מדורה בערב שבת, אלא אם כן יש שהות **כדי שתאחז האור ברבן** ברוב העצים, דהיינו שרוב המדורה תדלק מבעוד יום עד שתהא השלהבת עולה מאליה, ולא יהיה צורך להוסיף עוד עצים קטנים להבעירה, אבל אם לא אחזה האש ברוב המדורה יש לחשוש, שמא יחתה בה משתחשך כדי שתעלה השלבהת. **רבי יהודה אומר: בפרומין פל שהוא** די שמאחיזים בהם מעט אש עם חשיכה, לפי שהם דולקים והולכים מעצמם משתחשך, ואין חשש שמא יבואו לחתות בהם. והלכה כרבי יהודה.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)